

11 de Setembre de 2007

Ciudadans i ciutadanes de Lleida,

Celebrem un any més, amb plena normalitat, l'Onze de Setembre, la Diada Nacional de Catalunya. Aquest any en fa 30 d'una fita històrica: la gran manifestació de Barcelona on un milió de ciutadanes i ciutadans vàrem reclamar l'Estatut i el retorn del President de la Generalitat, Josep Tarradellas. Pocs dies després era restaurada la Generalitat i retornava el nostre President.

Avui Catalunya disposa ja del segon Estatut d'autonomia en un mateix període històric, fet que es dóna per primera vegada, i que avala l'absoluta normalitat democràtica i el desenvolupament de les llibertats al nostre país.

Aquest any se celebra també a Lleida el 300 aniversari de la pèrdua efectiva de les llibertats, que en el conjunt de Catalunya ho va ser el 1714 quan el Decret de Nova Planta va derogar les nostres Constitucions.

Massa vegades, però, hem sentit i hem dit que la Festa Nacional de Catalunya commemora una derrota militar i la pèrdua de les seves institucions polítiques. Permeteu-me matisar: "Les derrotes no es poden celebrar, sinó que van seguides de victòries".

Catalunya commemora el fet que perdent les llibertats nacionals l'any 1714, comença a recuperar el reconeixement de la seva identitat amb la Mancomunitat de 1914 i ho consolida el 1932 amb el seu Estatut i la recuperació de la Generalitat. Tornem a perdre les nostres institucions el 1939 i les recuperem el 1977 amb el restabliment de la Generalitat i el retorn del President, i el 1979 amb l'aprovació de l'Estatut. Finalment l'any 2006 Catalunya assoleix noves fites d'autogovern amb el nou Estatut.

Catalunya sobreviu a les derrotes, manté i reforça la seva identitat nacional, i mira el futur en un marc estable de llibertat, conquerit sempre amb el suport unitari o majoritari del poble català, com la manifestació de fa 30 anys que també avui commemorem.

Catalunya té ara nous reptes, noves oportunitats de créixer i de progressar com a país.

Fa dos anys us parlava aquí mateix de la cohesió social i la integració com a factors de progrés en un món on el fet migratori marca l'era de la globalització.

L'any passat us parlava del nou Estatut i de les noves fites d'autogovern que representa.

Avui, amb el nou marc legal i futures lleis del Parlament, us he de parlar de la construcció de Catalunya i de l'equilibri territorial.

Catalunya es vertebra des de les ciutats i pobles, i les infraestructures, de les quals tant s'ha parlat aquest any, no són sinó, eines per l'equilibri territorial i el progrés social.

Catalunya és un gran país amb una gran capital, però és també un país gran, a escala europea, que cal equilibrar. Lleida aporta a Catalunya les capacitats per desbloquejar les barreres al creixement i per millorar la qualitat de vida del conjunt dels catalans.

Però Lleida és més que la ciutat, és la ciutat i el territori.

La nostra realitat històrica és la d'una ciutat que lidera el seu entorn proper i que influeix fortament en el territori que va des de l'Ebre al Pirineu i des de l'Aragó fins a la Catalunya central.

I avui el territori el consoliden les ciutats, que, en xarxa amb els municipis de la seva àrea d'influència, i amb la vocació de col·laboració, associació, voluntarietat i servei, creen les estructures per influir, per progressar com a territori i per contribuir al creixement i a l'equilibri del país.

Avui Lleida té un repte, la col·laboració de les diferents entitats territorials : Ajuntaments, Diputació i Consells Comarcals per aconseguir i desenvolupar les infraestructures i els serveis públics necessaris per fer créixer les terres de Lleida social i econòmicament, de manera que puguem ser un dels motors del nostre país.

Les futures lleis territorials, les associacions de municipis i les inversions en infraestructures a Catalunya, previstes a l'Estatut, hauran de ser les eines per fer créixer les nostres terres i així construir Catalunya des de Lleida.

Avui Lleida, capital de la cultura dels països de parla catalana, ha tingut l'honor d'oferir la seva senyera al President del Parlament i al President de la Generalitat, perquè representés a tots els catalans aquest Onze de Setembre.

Aquest símbol no ha de ser només un acte d'aquesta commemoració. Ha de ser el símbol de la capitalitat de Lleida a la Catalunya interior, del progrès dels seus ciutadans, del potencial dels nostres homes i dones per "Construir Catalunya des de Lleida".

Lleidatans i Lleidatanes, Visca Catalunya!